

**PUHE JOUKKOKOKOUKSESSA
SIMONOVSKIN KAUPUNKIPIIRISSÄ
KESÄKUUN 28 pnä 1918**

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

(Työläiset tervehtivät Leniniä myrskyisin suosionosoituksin.) Lenin puhuu kansalais sodan välttämättömyydestä ja kehottaa Moskovan proletariaattia järjestymään yksimielisesti taisteluun sekä vastavallankumouksellisia voimia että nälänhätää ja valtiollista sekasortoisuutta vastaan.

Samalla Lenin koskettelee Saratovin ja Tambovin tapah tuma ja osoittaa, että kaikkialla, missä on ollut menshevikkien ja oikeistoeserrien puolueiden innoittamia kapinoita, työväenluokka on pian pettynyt näiden puolueiden ideologian suhteen ja yhtä pian kukistanut työläisten ja talonpoikain vallan anastajat.

Saimme sähkeen, jossa pyydettiin apua, mutta osastomme eivät ehtineet matkallaan vielä puolitiehenkään, kun apua pyytäneet työläiset jo ilmoittivat, että pikaista apua ei enää tarvita, sillä anastajat on voitettu paikallisilla voimilla. Näin oli asianlaita Saratovissa, Tambovissa ynnä muissa kaupungeissa.

Lenin sanoo, että sota yleensä ei vastaa kommunistipuolueen pyrkimyksiä. Mutta se sota, jota tänään julistetaan, on pyhää sotaa, se on kansalaissotaa, työväenluokan sotaa riistäjiään vastaan.

Ilman työtä, ilman suurta voimain ponnistusta me emme pääse sosialismiin johtavalle tielle. Sitä varten, että voitaisiin taistella menestyksellisesti työväenluokan ihanteiden puolesta, on järjestäydyttävä. Järjestäytyminen on tarpeen myös niiden kaikkien voittojen varmistamiseksi, jotka on saatu raskaiden uhrien ja ponnistusten hinnalla.

Vallan pitäminen on vaikeampaa kuin sen valtaaminen, ja historian esimerkeistä me näemme, että työväenluokka on usein ottanut vallan käsiinsä, mutta ei ole voinut pitää sitä vain siksi, että sillä ei ole ollut riittävän lujia järjestöjä.

— Kansa on väsynyt, Lenin jatkaa, ja se voidaan tietysti sysätä johonkin järjettömyyteen, jopa Skoropadskin luo, sillä kansan enemmistö on tietämätöntä.

Nyt lähestyy nälänhätä, mutta me tiedämme, että viljaa meillä on aivan riittävästi ilman Siperiaa, Kaukasiaa ja Ukrainaakin. Viljaa on uuteen satoon saakka riittävä määrä pääkaupunkia ympäröivissä kuvernementeissa, mutta kulakit ovat sen kaiken kätkenneet. On järjestettävä maalaisköyhälistö, jotta sen avulla voisimme ottaa haltuumme tuon viljan. Tarvitaan armotonta taistelua keinottelua ja keinotelihoita vastaan, eikä vain teoin, vaan myös sanoin.

Vain organisaation yhteenjuottama työväenluokka pystyy selittämään tavalliselle rahvaalle, että kulakkia vastaan käytävä taistelu on välttämätöntä. Venäjän kansan pitää tietää, että järjestynyt kaupunkilaisproletariaatti on talonpoikaisköyhälistön voimakas liittolainen.

Työväenluokan ja talonpoikaiston ei pidä luottaa liiaksi sivistyneistöön, sillä monet luoksemme tulevista sivistyneistön edustajista odottavat koko ajan meidän kukistumistamme.

Lenin päättää puheensa kehotukseen järjestää työläiset ja talonpojat taisteluun kulakkeja, tilanherroja ja porvaristoa vastaan. (Leninin puhe hukkuu salintäyteisen yleisön myrskyisiin suosiosoituksiin.)